Memorandum
(DOORSLAG)

No. 356
Van: Drs E. H. van der Beugel (DGEM)

T
cc DGPZ
DWS
Mr Fock
Jhr Mr v. Lennep
Mr Teppema
Dr L. Homan

Aan: M

Buitentarieven

./. In aansluiting aan mijn notitie van gisteren zend ik U hierbij het rapport van Prof. Verrijn Stuart over dezelfde materie, dat ik in de vorige notitie aankondigde.

16-2-56

© NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2847
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/500777

BESPREKING IN BRUSSEL OP 14 FEBRUARI 1956

DOCUMENT 3 INZAKE BUITENTARIEVEN

Het Nederlandse amendement heeft van geen enkele zijde steun gevonden en werd heftig bestreden door Uri, medewerker van Minister Spaak. De laatste kondigde aan, dat hij over de afwijking tussen het Nederlandse standpunt en dat van alle andere landen persoonlijk wilde komen spreken met Minister Beyen en diens collega's.

Ik acht mèt de Heer van der Beugel het bezoek thans niet opportuun. De zaak is namelijk deze, dat ook het voorstel van de meerderheid, door Uri opgesteld en verdedigd, een zeer onvoldragen vrucht moet worden genoemd. In dit voorstel speelt immers onder no. 4 c het gewogen gemiddelde van de buitentarieven evenzeer een rol als in het Nederlandse voorstel. Er is een klein verschil in de basis en er zijn mogelijk nog enkele andere afwijkingen in de berekening, maar het beginsel als zodanig ligt in beide voorstellen vast. Valt men dus het Nederlandse voorstel op grond van het gebruik van een gewogen gemiddelde aan, dan kan men om soortgelijke redenen ook het voorstel van Uri aanvallen.

Na de vergadering, die aan het eind van een vermoeiende dag een ietwat rommelig en bewogen verloop kreeg, mede door de vrij heftige interventies van Minister Spaak, had ik gelegenheid nog enkele ogenblikken met Uri na te praten. Ik heb hem toen verweten, dat hij niet alleen ons standpunt aan het ondergraven was geweest, maar dat hij dit ook met zijn eigen standpunt had gedaan. Hierop kreeg ik een voor mij volkomen verbluffend antwoord. Uri zeide, dat hij van een reis in Amerika terugkwam en daar met de allerbeste tariefdeskundigen had gesproken. Deze hadden hem verzekerd, dat het gebruik van het gewogen gemiddelde tot dergelijke distorsies in de tariefstructuur en op grond daarvan in de gehele economische structuur van het betrokken land zou leiden, dat dit systeem volkomen onbruikbaar moest worden geacht. Ik kan dit nog niet overzien, maar er zal wel iets in dit argument zitten. Toen ik Uri vroeg, wat hij van zijn eigen gewogen gemiddelde dacht, zeide hij zonder meer, dat hij alles wat hij daarover geschreven had, thans volkomen onjuist moest achten. Toen ik van verbazing sprakeloos bleef en hem dienovereenkomstig aankeek, zeide hij: "A, mon cher Monsieur, je reprends aisément mes propres idées". Tableau!

Iedereen wilde weg en naar de trein of naar zijn diner, zo ook de ondergetekende. Uri vertoonde geen neiging om verder te discussiëren, zodat ons gesprek op het hierboven genoemde punt eindigde.

Thuis gekomen heb ik de zaak nog eens wat nader overdacht. De uitlating van Uri tegenover mij staat niet op zichzelf. Hij heeft zich ook, naar mijn stellige indruk, tegen anderen zo geuit. Dit impliceert, dat Uri en dus ook Minister Spaak na de discussie van 14 dezer, gedwongen zullen zijn met een nieuw stuk voor de dag te komen. Waar het hier om zeer technische kwesties gaat, is het uitgesloten om hierover een behoorlijk debat te voeren in de vergadering van gedelegeerden. Dergelijke zaken moeten rustig en grondig worden voorbereid.

Daarom geloof ik, dat het in de eerste plaats gewenst zal zijn, dat onze eigen deskundigen in het licht van de discussies op 14 dezer nog eens nader overwegen, of de tegen het Nederlandse standpun

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2847

aangevoerde bezwaren inderdaad enige grond hebben, of in de tweede plaats de bezwaren, aangevoerd tegen het voorstel Uri, gehandhaafd dienen te blijven en of men op basis van enige concrete berekeningen misschien tot een derde voorstel zou kunnen komen, op basis waarvan de andere landen en Nederland elkander zouden kunnen ontmoeten.

De moeilijkheid, die ik bij de behandeling op 14 dezer heb ondervonden, was onder meer hierin gelegen, dat Minister Zijlstra uitdrukkelijk en zeer begrijpelijkerwijze verklaard had niet in zee te willen gaan met een ander voorstel dan dat, wat wij in ons amendement hebben neergelegd, omdat in dit systeem het risico van tariefsverhoging enigermate te overzien was, terwijl dit bij het voorstel Uri niet het geval was. In die omstandigheden kon ik ook, staande de vergadering, nauwelijks enig amendement op ons eigen voorstel voorstellen. Nu echter blijkt, dat Uri, gelijk de oude Kronos, zijn eigen kinderen met graagte opeet, wordt de situatie voor ons ineens geheel anders en uit een oogpunt van verdere onderhandeling belangrijk beter. Wij hebben nu immers de gelegenheid hem te vragen met een nieuw voorstel te komen, waarop wij, indien wij genoeg tijd hebben, op het juiste moment alle gewenste suggesties onzerzijds kunnen ventileren. Weliswaar betekent dit, dat Minister Spaak met zijn streefdatum van 15 maart vastloopt, maar dat is toch een bezwaar, hetwelk ik minoris momenti moet achten. Ook Minister Spaak heeft er te graag belang bij, dat hij alle partijen bijeen brengt op een basis, die con amore wordt aanvaard.

---- 14 februari 1956.

NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 2847